

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Imagines Sanctorvm Ord. S. Benedicti

Stengel, Carl

[Ort nicht ermittelt], M.DC.XXV

Reverendissimis, Nobilibvs, Et Amplissimis In Christo Patribvs Ac Dominis,
Monasteriorum Ord. S Benedicti in Austria, nec non Finitimis Styria &
Carinthia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38356

REVEREN-
DISSIMIS, NOBI-
LIBVS, ET AMPLIS-
SIMIS IN CHRISTO PA-
TRIBVS AC DOMINIS, MONA-
steriorum Ord. S. Benedicti in Austria, nec
non Finitimis Styria & Ca-
rinthia.

DD. ABBATIBVS.

F. CAROLVS STENGELIVS F. P.

REfert ex Euhemero Firmianus Laetantius *lib. 1. de falsa Relig. c. 22.* (REVERENDISSIMI, NOBILES & AMPLISSIMI PRÆSVLES) Iouem cum terras circuiret, in quamcumq; regionem venerat, reges principesve populorum hospitio sibi & amicitia copulauisse; & cum à quoque digrederetur, in petrasse fanum hospitis sui nomine; *quasi ita posset amicitia, & fœderis memoriâ conseruari. Sic constituta sunt, inquit Laetantius, templa Ioui Atabyrio, Ioui Labrudeo. Atabyrius enim & Labrudeus hospites eius, atq; adiutores in bello fuerunt.*

runt. Item Ioui Laprio, Ioui Molioni, Ioui Cassio, & quæ sunt in eundem modum. Et paulò post. Hoc modo religionem cultus sui per orbem terræ Iupiter seminavit, & exemplum cæteris ad imitandum dedit.

Multò sanctiore exemplo Magnus ille Ordinis Nostri Conditor BENEDICTVS cùm adhuc inter mortales æuum ageret, plurimos in regulæ vitæque suæ societatem traxit, nec ab illis vnquam digressus est, quin præclaram hospitii fæderisque sui memoriam post se reliqueret. Passim illius nomine & auctoritate templa, passim Monasteria erigebantur. Quæ tanto illi honorificentiora erant, quanto minus ea sibi ambiuit. Neque enim sibi ipsi inde nomen quæsiuit, vt Iupiter ille, sed seruis Numinis ædes constituit, cultui Numinis templa voluit creari, vt & homines essent, qui Numen impensius celebrarent, & loca forent quibus Numen impensius celebraretur. Itaque cum ipso Dei cultu nominis sui memoriam vel inuitus propagauit. Nequaquam tamen & Deo inuito, Qui amicos suos nimis vult esse honoratos.

Quare quod in BENEDICTO fecit, idem executus est & in imitatoribus BENEDICTI; quorum historias & præclara facinora voluit perpetuò versari ante oculos posterorum.

Ego igitur vt & ipse non modò BENEDICTI, sed etiam BENEDICTINORVM vestigia tanto alacrius sectarer, & alios ad idem præstandum, pro modulo meo, incenderem, id vnnum ferè à multis iam annis operam dedi; vt eorum nomen atque laudes ab obliuione vindicarem. Et quoniam magna volumina, velut magna quædam templa, tantillo ingenii doctrinæque meæ ære exædificare non possum, paruos saltem libellos veluti sacella quædam extruo, quibus tantorum luminum fulgores si non plenè perspici, saltem de radiis suis cognosci possunt. Et quis scit an non his ipsis id efficiam, quod fortasse illis non impetrarem? Sæpe opusculis maior inest gratia, quam operibus. Multi gratæ se breuitati permittunt, quos molesta prolixitas fatigauisset.

Inter

Inter hæc ergò talia mea opuscula, & ista Sanctorum nostrorum Elogia Imaginibus atque iconisimis eorundem addita sunt, Pauca, fateor, & quæ de millibus, quæ iam collecta in seriniis meis lucem exspectant, vix prægustum aliquem dent: sed tamen vel idcirco non contemnenda, primò quia illorum sunt, qui meruerunt, elogia: secundò, quia aliorum præclara exempla. Et, ni fallor, hoc ipsum monet Apostolus dum ait, *Heb. 13. Mementote prepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conuersationis, imitami fidem.* Ob hanc ipsam causam Romanis olim profuit imagines proauium in bibliothecis, veteres ceras in atriis collocare,

———— pictosq; ostendere vultus
 Maiorum, & stantes in curribus Æmilianos
 Et Curios iam dimidios, humerosq; minorem
 Coruinum, & Galbanum auriculis nasq; minorem

denique ————— multâ deducere virgâ
 Fumosos Equitum cum Diocetæ magistros, inquit Iuuenalis Sat. 8. ne scilicet coram Lepidis, Páullis, Cossis, vel Drufis malè viueretur. Itaque par est, vt & nos *Laudemus viros gloriosos & parentes nostros in generatione sua. Eccles. 44.* Inueniemus non solum sanctos ipsa antiquitate sua venerandos, sed etiam in curribus & acie stantes Æmilianos, sed Curios iam dimidios, sed auriculis, aliisq; membris carentes Martyres; qui per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt re promissiones, obtinuerunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, conualuerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum; acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij autem dissentiant, non suscipientes redemptionem, vt meliorem inuenirent resurrectionem. Alij vero ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt, circumierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angu-

fiati, afflicti; quibus dignus non erat mundus in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & cauernis terræ. Hebr. II.

Hostales imaginibus, immò imitatione, immò Vobis (REVERENDISSIMI PRÆSVLES) dignos esse cùm non dubitarem, animum appuli ad eos non solùm Encomiis, aut saltem breuibus Elogiis, iconis inique exornandos, sed etiam Vobis, qui statis in atris domus Domini proponendis, dedicandisque. Et vel idcirco maximè, quia nemo eos dignius aspicit, quam qui imitatur. Porrò Vos eorum imitatores esse, non est quòd multis ostendam. Testatur id inferior, superiorque Austria. Testatur totus Styriæ Carinthiæque tractus. Testantur variæ Academiæ in quibus & ipsi vsque ad tummos Theologiæ apices ascendistis, & Religiosos Vestros tanta adhuc curâ ad omnem eruditionem enutritis. Testantur id & honores Theologici, ad quos multi Vestrum sunt promoti. Scilicet non satis fuit, Vos didicisse. Ita didicistis, vt & ipsi Doctores esse possentis. Testantur ipsa Prouinciarum comitia; testantur Cæsarium Regumque concilia. Neque enim Consilarii tantum optimi, sed optimorum etiam consiliorum Præsides estis. Testantur denique tot florentissima Cænobia, & florentissimi Cænobiorum Religiosi, qui Vestrâ prudentiâ, eruditione, pietate; ad hunc florem, ad hanc eruditionem, ad istam pietatem peruenerunt. Quæ omnia, ac plura alia testantur, Vos maiorum nostrorum & illustres imitatores esse, & tales in terris viuere, vt & ipsi mereamini inter eos cum Elogiis reponi, quorum alii sint imitatores. Valete, & opellam meam

Vobis acceptam esse sinite. Augustæ Vind. Cal.

Ian, anni Sacri Iubilæi

MDCXXV.

FACVL.